

60. По споменитѣ на г-жа А. Жечкова.

61. По споменитѣ на г-житѣ Гигова и Бояджиева.

62. Отъ Чинтуловата молба до Директора на Народното просвѣщение въ Источна Румелия въ Пловдивъ, съ което иска да му се отпусне помощъ. Черновката на тази молба съ подписа на Чинтулова, бѣ тѣй любезенъ да ми прѣдаде г. Г. Долапчиевъ. Отъ този цитатъ, пъкъ и отъ други посочвания по натаѣкъ се вижда, че Чинтуловъ къмъ края на живота си е ималъ вече силно поврѣдено зрѣние и слѣдователно не е вѣрно твърдението на П. Петровъ (в. Зора, ц. под.) „... че поетѣтъ къмъ края на живота си не е ослѣпѣлъ повече отъ това, колкото е билъ слѣпъ до тогазъ“...

63. Вижъ рѣчта на Чинтулова при посрѣщане на рускитѣ войски въ Сливенъ (Ляляка, кн. VII, Ил. Р. Блъсковъ, стр. 30 и 31).

64. Свидѣтелство № 2048 отъ 25. V. 1879, издадено отъ Сливенския губернаторъ за службата на Чинтулова въ врѣмения градски съвѣтъ. Тоя документъ ми прѣдаде г-нъ Г. Долапчиевъ.

65. Вижъ подолу молбата на Чинтулова до Директора на Просвѣщението въ Пловдивъ.

66. Ето пълния текстъ на тази интересна молба: „До Господина Директора на Народно-то Просвѣщение въ Источнѣ Румелиѣ. Въ града Пловдивъ. Господинъ Директоре! Въ 1849 г. подиръ свършваніе-то ми курса на Херсонскѣ-тѣ духовнѣ Семинаріѣ въ г. Одеса като си получихъ Атестата въ слѣдуѣщѣ-тѣ 1850 год. възвърнахъ ся въ родното си мѣсто, въ г. Сливенъ, и заловихъ ся въ учителскѣ длѣжностъ, която ту въ Сливенъ ту въ Ямболъ ся продължи цѣли 25 години. Нъ когато започна да ся гонятъ учителитѣ отъ миналото правителство, и когато станахъ всѣмъ извѣстни-тѣ приключенія, когато ся принудихъ да бѣгамъ по снеговетѣ и да ся криемъ изъ пещери-тѣ, — и тѣй вече естествено слабото ми зрѣніе до толкова ся повреди, чтото мя докара въ положение да не можъ да предприема никаквѣ работѣ. Едничка-та ми надѣжда бѣше въ единственнѣй ми сынтъ, като подпорка на старинѣ тѣ и распущеніе на скръби-тѣ; нъ на Провиденіе-то било угодно да мя лиши и отъ тѣжѣ утѣхѣ, На 13 миналаго Іулій 81 г. му отпѣхъмъ *вѣчнѣ тѣ память!* Сега понеже ся научавамъ че настояще-то ни Правителство желаяло да награди заслужившѣ тѣ учители: то ако